

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Indictio, Acta & Decreta Synodi Diœcesanæ Paderbornensis

Diözese <Paderborn>

Nevhvsii, [1688]

Tit. II. De Pastoribus, Vicepastoribus & Sacellanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36013

T I T U L U S I I .

De Pastoribus Vicepastoribus et Sacellanis.

1.

EX sacra Scriptura discimus à cura vel incuriâ Pastorum & Vicepastorum sæpè subditorum pendere salutem vel damnationem; idcirco maximopere providendum est, ut in oculis Dei & re ipsâ hoc esse inveniantur, quod humano dicuntur ore, omnesq; quotquot in hac nostra Dicecesi tam ruri quàm in Urbibus hisce nominibus censentur, verè digni sint atq; idonei, quibus cura salutis animarum tutò credatur, & si forma facti gregis non ex composito vel ad solam speciem externam, sed ex animo eundem non minus honestæ probæque vitæ exemplo, quàm oblato Sacrificio pabuloque sanæ doctrinæ & Sacramentorum pascant & in viam salutis æternæ dirigant.

2. Vacantibus igitur Ecclesijs Parochialibus volumus, ut, quàm fieri potest citissimè, de idoneis in concursu approbatis Pastoribus provideatur, illiq; mox instituantur, cumq; ex dilata vel suspensâ Parochialis Ecclesiæ collatione, provisione seu præsentatione & institutione salus populi periclitetur, quæcunque in Concilij Tridentini decretis & PII V, Constitutionibus statuta, decreta & ordinata sunt, observari volumus, declarantes, omnes & singulos quibus jus conferendi, providendi, præsentandi, & instituendi competit, ad collationem, provisionem, præsentationem, & institutionem intra tempus ibidem præfixum faciendam teneri, & obligatos esse.

3. Cùm non solum Pastoribus sed etiam eorum Sacellanis alijsq; in Pastoralis munere adiutoribus ob populi frequentiam vel Parochiæ latitudinem vel aliam legitimam causam in subsidium ad functiones Pastorales exercendas assumptis cura animarum incumbat, nullus Pastorum Civitatis seu Dicecesis nostræ cujusquam Sacellani, vel adiutoris operâ in Pastoralis suâ functione vel ad Confessiones Sacramentales, brevissimo etiam tempore excipiendas utatur, qui præter testimoniales legitimæ Ordinationis suæ litteras scripto non docuerit, se sufficienti Examine pro tanto munere ritè obeundo repertum fuisse idoneum.

4. Curati & Vicecurati, omnesque alij quibus animarum cura commissa est, non possunt neque debent oves suas etiam metu periculi vel pestis deferere, vel aliorum negotiorum causâ aliò discedere, nisi Christiana charitas, urgens necessitas, debita obedientia aut evidens Ecclesiæ utilitas eos abesse postulaverit.

5. Quod si justâ de causa abesse debeant à sua Parochia, ultrâ tres quatuorve dies feriatos non absint, quod tempus si prorogandum sit, ab Archidiacono licentiam flagitent, quam illi non nisi ad duas vel tres hebdomadas extendant, diuturniorem verò à Nobis nostrave in spiritualibus Vicario Generali postulare & scripto obtinere teneantur, ac tùm quidem & quocumq; & quamdiu ipsos abesse contigerit, alteri Sacerdoti Auctoritate nostrâ ad hoc approbato curam ovium suarum cum debita mercedis & fructuum portionis assignatione fideliter committant, idq; sub pœnis privationis omnium fructuum & emolumentorum alijsque gravioribus, tam ex Tridentini Concilij præscripto quàm arbitrio nostro infligendis.

6. Volumus insuper, ut Curatis & Vicecuratis juxtâ ejusdem Concilij decretum singulis annis ultrâ bimestre sive continuum sive interruptum abesse non indulgeatur, neque Diebus solemnioribus Nativitatis & Resurrectionis Dominicæ, Pentecostes, Corporis Christi, Dedicacionis & Patronorum Ecclesiæ: Dominicis item Adventûs & Quadragesimæ, quando maximè oves refici & Pastoris præsentia in Domino gaudere debent, concedatur.

7. Si quis verò ultrâ bimestre abfuerit, noverit se peccati reatum incurrisse & pro ratâ temporis absentia fructus non facere suos, nec tutâ conscientia (aliâ etiam declaratione non secutâ) posse retinere, sed fabricæ Ecclesiæ aut pauperibus loci erogare teneri, nisi ex gravi causâ per nos cognitâ & probatâ diutius emanandi licentiam in scripto sese obtinuisse ostendat.

8. Eodem decreto Sacellanos, qui Pastores in suis functionibus adjuvant, comprehendij, eosq; nec ad unum diem, nisi Pastore præmonito & consentiente, abesse volumus.

9. Pastor seu Vicepastor seu quivis alius Sacerdos Auctoritate nostrâ approbatus peste, vel aliò contagioso morbo laborantium Cõfessiones auditorus, ante omnia (si fieri possit) provideat, ut in loco patenti & aère non infecto sit constitutus, adeoq; infirmi si absq; gravi eorundem incommodo fieri queat, vel cubiculum aut domum ad confitendum egrediantur, vel saltem ad fenestram

nostram Parocho foris expectante sese deferri procurent; proderit etiam pestis tempore pro Concione monere fideles, ut qui sani sunt, ad sacram Confessionem in Ecclesia peragendam mature accedant.

10. Sciant etiam Pastores, Curati & Rectores Ecclesiarum cum ipsi Ecclesie aut populi Dei curam habere debeant, primum domui sue bene preesse studeant, ut nihil in ea sit, quod non pietatem, Dei zelum, frugalitatem & omnem honestatem sapiat.

11. Deinde frequenter domos Parochie sue obeant, ac perlustrent, aegrotos invisant, pauperum, viduarum & pupillorum & aliarum miserabilium personarum curam in se suscipiant, iras & inimicitias suorum Parochianorum componant, publica blasphemie, adulterij, concubinarum, fornicationis, usurarum & similia scandalosa crimina, quae ad cognitionem & correctionem Ecclesie pertinent, seriè & gravius commotione atque interpositione corrigere studeant, & ubi monitione sua non profecerint, Nos & Officiales nostros ad coercendos & puniendos pertinaces implorent.

12. Conciones statis festis ac Dominicis diebus diligenter habeant, festos dies & Jejunia & quae alias publice denuncianda sunt, populo diligenter post Concionem significant.

13. Missas frequenter ac devote celebrent habitam praecipua ratione foundationum & piarum consuetudinum, populumque moneant, ut ijs religiose intersit.

14. Funebria iusta pie ac fideliter persolvant, & si quae in convivijis funebribus superflue ac immodice fieri haecenus animadvertant, illa tollere studeant aut denuncient.

15. Ecclesiam & quae ad eius cultum & nitorem pertinent, diligenter curent, & si quid reparandum aut faciendum, illud tempestive provideant.

16. Reliquias Sanctorum, vestes sacras, libros, calices, patenas, corporalia & reliqua ejus generis Ecclesiastica Instrumenta & Ornamenta ad Altaris Ministerium pertinentia sollicitè procurent, observent, & custodiant.

17. A nimia Laicorum familiaritate caveant, magis verò à convivijis, tabernis, computationibus & à sordibus ac avaritiae notà, quae vilipendium generant.

18. Pastores quoque ab omnibus ad suas Parochias commigrantibus super vita & fide illorum litteras testimoniales ultimi ipsorum Pastoris requirant.

19. Pastores & Vicepastores aut eorum Vicarij summum Sacrum Dominicis & festis diebus in Ecclesia decantandum populi tum spirituali tum corporali saluti potissimum applicent, quos etiam singulis vel alternis, non festis diebus pro sua sibi commissorum salute divinum Missae sacrificium immolare, atque ad hoc ab Archidiaconis excitari optamus, ut indies sibi conceditoque gregi in spiritualibus & temporalibus favorem caelestem cumulent auctiorem.

20. Fraternalis postulat charitas ut quos in vita laborum habuimus socios, & participes post mortem Christianae pietatis officio prosequamur, idcirco omnes Pastores & Vicepastores hortamur, ut mortuis suis Confratribus, Pastoribus seu Vicepastoribus, quamprimum ipsis de obitu constiterit, sanctissimo Missae sacrificio animabus eorundem subveniant.

21. Dolenter intelleximus nonnullos Ecclesiasticos & Pastores a deo sui subinde esse oblitos, ut veste etiam Clericali exuta per agros discurrere, currus fimo onerare, vehere, agriculturam exercere, aliisque servilibus operibus avaritiae aut quaestus gratiam vacare, quin & intra domesticos parietes tam viliter se gerere non erubescant, ut saecularibus & alijs sint offenculo: Quibus praecipimus ut gravitatis, quae Sacerdotes decet, memores, ab his omnibus sub poena suspensionis ab officio & beneficio, aliaque graviore poena arbitraria sibi temperent, non tamen prohibere intendimus, quo minus debito tempore & loco honesta corporis exercitatione otium devitent.

22. Sacerdotes, maxime, quibus animarum cura incumbit, memores Sacrorum Canonum ad aleas & taxillos non ludant, nec hujusmodi aut alijs vetitis ludis intersint, sed tempus illud colloquio potius & lectione sacrorum librorum & historiarum transigant.

23. Denique cum multa quae in varijs Titulis hujus nostrae Synodi, de Officio divino, administratione Sacramentorum, matrimonialibus denunciationibus, ornatu & cura templorum, de peregrinis vagis & ignotis Clericis ad celebrationem & administrationem Sacramentorum sine nostra vel Vicarij nostri licentia non admittendis, sicut etiam de libris baptismali, matrimoniali & descriptorio familiarum & similibus, hinc inde constituta sunt & definita, Parochos eorumque, curam & officium concernunt, volumus & seriè ijs praecipimus, ut ea omnia ipsi integre praestent & observari faciant & procurent.

T I T U.